

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

Toma Nadejda
Catan Liliana
Diaconu Iurie
Guzun Ion
Boico Victor

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, în care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-le pe

GANEA Lucia XXXXX născută la XXXXX,
originară din XXXXX și domiciliată în XXXXX.

și

MOȘAN Viorica XXXXX, născută la XXXXX,
originară din XXXXX și domiciliată în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.05.2017 – 17.02.2020;

Instanța de apel: 10.03.2020 – 09.11.2020;

Instanța de recurs: 22.01.2021 – 22.03.2021.

Asupra recursului ordinar, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 17 februarie 2020, GANEA Lucia și MOȘAN Viorica au fost achitate de învinuirea adusă în baza art. 244 alin. (2) lit. b) Cod penal pe motiv că fapta acestora nu întrunește elementele acestei infracțiuni.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive și a acțiunii civile.

A fost scos sechestrul aplicat prin încheierea din 06 iulie 2017 asupra bunurilor imobile ce aparțin Luciei GANEA.

Prima instanță a reținut că:

GANEA Lucia se învinuiește că fiind conducător al XXXXX, prin participare cu contabilul-șef al întreprinderii, MOȘAN Viorica, în conformitate cu prevederile art. 13 din Legea contabilității nr. 113 din 27.04.2007, fiind responsabilă de formarea politicii unice în domeniul contabilității și raportării financiare, de asigurarea corespunderii tranzacțiilor efectuate de către XXXXX legislației în vigoare, controlului asupra mișcării bunurilor și executării obligațiilor, urmărind scopul evaziunii fiscale la procurarea valorilor materiale și serviciilor, neglijând prevederile art. 96 lit. a) din Codul fiscal, conform cărui cota TVA standard este de 20% din valoarea impozabilă a mărfurilor și serviciilor importate și a livrărilor efectuate pe teritoriul Republicii Moldova, art. 97 alin. (5) din Codul fiscal, conform

căruia valoarea impozabilă a livrării impozabile a activelor supuse uzurii reprezintă valoarea cea mai mare din valoarea lor contabilă și valoarea de piață, contrar prevederilor art. 101 alin. (2) din Codul fiscal, care prevede că dacă suma TVA achitată sau ce urmează a fi achitată furnizorului la procurarea valorilor materiale, serviciilor depășește suma TVA primită sau care urmează să fie primită de la cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate, diferența se raportează în următoarea perioadă fiscală și devine o parte a sumei TVA ce urmează a fi achitată pe valorile materiale, serviciile procurate în această perioadă, 115 alin. (2) din Codul fiscal, care prevede că fiecare subiect impozabil trebuie să verse la buget suma TVA, care urmează a fi achitată pentru fiecare perioadă fiscală, cel târziu la data stabilită pentru prezentarea declarației pe această perioadă, cu excepția achitării TVA în buget pentru serviciile aferente importului de mărfuri, a cărei achitare se face la momentul importului mărfii și pentru serviciile importate, a cărei achitare se face la momentul efectuării plății, inclusiv a plății prealabile pentru serviciul de import și art. 116 alin. (3) din Codul fiscal, care prevede că dacă, după includerea în declarația privind TVA a sumei TVA în baza facturii fiscale primite, toată suma sau o parte a ei se consideră, conform legislației, drept datorie compromisă, subiectul impozabil va exclude din trecerea în cont suma TVA care corespunde sumei datoriei compromise neachitate, ar fi comis evaziunea fiscală în următoarele ce succed.

Întru realizarea planului criminal de evaziune fiscală, conform rolurilor repartizate, GANEA Lucia, în calitate de conducător al „XXXXX”, prin participație cu contabilul șef al întreprinderii MOȘAN Viorica, la depunerea declarației pe TVA pentru luna iulie a anului 2010, nu a calculat TVA în sumă de 74600 lei, ce reiese din diferențele dintre suma TVA aplicată la cota 20 % pentru tutunul livrat în cantitate de 14440.85 kg în sumă totală de 803200 lei inclusiv TVA, contra cotei de 8 % aplicată de către întreprindere, la depunerea declarației pe TVA pentru luna decembrie a anului 2010, nu a calculat TVA în suma de 92497 lei din valoarea de bilanț a mijloacelor fixe în sumă de 462485 lei înstrăinate în contul datoriei pentru creditul bancar „conform informației din baza de date a ÎS „Cadastru” bunul imobil (teren și construcțiile aferente) a fost înstrăinat conform contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil ipotecat nr. 20267 din 28.12.2010 către CAP „Colina Agrara”, la fel, la depunerea declarației pe TVA pentru luna decembrie a anului 2011, nu a calculat TVA în sumă de 72240 lei, din suma datoriei compromise neachitate și trecută la venit în decembrie 2011 în sumă de 433441,20 lei, inclusiv datoria „CTC Chișinău” în sumă de 12415 lei și SRL „Eneia Grup” în sumă de 421026 lei, pentru marfa procurată inclusiv TVA, înregistrată în evidența contabilă la data de 01.01.2009.

Urmare a acțiunilor conducătorului XXXXX, GANEA Lucia și contabilului-șef al întreprinderii MOȘAN Viorica, a fost diminuat TVA aferent bugetului de stat cu 239337 lei, inclusiv pentru iulie 2010 în sumă de 74600 lei, decembrie 2010 în sumă de 92497 lei și în decembrie 2011 în sumă de 72240 lei, fapte confirmate prin actul de control fiscal repetat nr. 5-669703 din 27 octombrie 2014, efectuat prin metoda de verificare totală, raportul de expertiză judiciară nr. 30 din 19 ianuarie 2017.

În rezultatul schemei respective, a fost cauzat bugetului de stat un prejudiciu material în sumă totală de 239337 lei.

MOȘAN Viorica se învinuiește că fiind contabil-șef al XXXXX, prin participație cu conducătorul întreprinderii GANEA Lucia, în conformitate cu prevederile art. 13 din Legea contabilității nr. 113 din 27.04.2007, fiind responsabilă de formarea politicii unice în domeniul contabilității și raportării financiare, asigurarea corespunderii tranzacțiilor efectuate de către XXXXX legislației în vigoare, controlului asupra mișcării bunurilor și executării obligațiilor, urmărind scopul evaziunii fiscale la procurarea valorilor materiale și serviciilor, neglijând prevederile art. 96 lit. a) din Codul fiscal, conform căruia cota TVA standard este de 20% din valoarea impozabilă a mărfurilor și serviciilor importate și a livrărilor efectuate pe teritoriul Republicii Moldova, art. 97 alin. (5) din Codul fiscal, conform căruia valoarea impozabilă a livrării impozabile a activelor supuse uzurii reprezintă valoarea cea mai mare din valoarea lor contabilă și valoarea de piață, contrar prevederilor art. 101 alin. (2) din Codul fiscal, care prevede că dacă suma TVA achitată sau ce urmează a fi achitată furnizorului la procurarea valorilor materiale, serviciilor depășește suma TVA primită sau care urmează să fie primită de la cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate, diferența se reportează în următoarea perioadă fiscală și devine o parte a sumei TVA ce urmează a fi achitată pe valorile materiale, serviciile procurate în această perioadă, 115 alin. (2) din Codul fiscal, care prevede că fiecare subiect impozabil trebuie să verse la buget suma TVA, care urmează a fi achitată pentru fiecare perioadă fiscală, cel târziu la data stabilită pentru prezentarea declarației pe această perioadă, cu excepția achitării TVA în buget pentru serviciile aferente importului de mărfuri, a cărei achitare se face la momentul importului mărfii și pentru serviciile importate, a cărei achitare se face la momentul efectuării plății, inclusiv a plății prealabile pentru serviciul de import și art. 116 alin. (3) din Codul fiscal, care prevede că dacă, după includerea în declarația privind TVA a sumei TVA în baza facturii fiscale primite, toată suma sau o parte a ei se consideră, conform legislației, drept datorie compromisă, subiectul impozabil va exclude din trecerea în cont suma TVA care corespunde sumei datoriei compromise neachitate, a comis evaziunea fiscală în circumstanțele care succed:

Întru realizarea planului criminal de evaziune fiscală, conform rolurilor repartizate, **MOȘAN Viorica**, în calitate de contabil-șef al XXXXX, prin participație cu conducătorul întreprinderii GANEA Lucia, la depunerea declarației pe TVA pentru luna iulie a anului 2010, nu a calculat TVA în sumă de 74600 lei, ce reiese din diferențele dintre suma TVA aplicată la cota 20 % pentru tutunul livrat în cantitate de 14440.85 kg în sumă totală de 803200 lei inclusiv TVA, contra cotei de 8 % aplicată de către întreprindere, la depunerea declarației pe TVA pentru luna decembrie a anului 2010, nu a calculat TVA în sumă de 92497 lei din valoarea de bilanț a mijloacelor fixe în sumă de 462485 lei înstrăinate în contul datoriei pentru creditul bancar “conform informației din baza de date a ÎS „Cadastru” bunul imobil (teren și construcțiile aferente) a fost înstrăinat conform contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil ipotecat nr. 20267 din 28.12.2010 către CAP „Colina Agrara”, la fel, la depunerea declarației pe TVA pentru luna decembrie a anului 2011, nu a calculat TVA în sumă de 72240 lei, din suma datoriei compromise neachitată și trecută la venit în decembrie 2011 în sumă de 433441,20 lei, inclusiv datoria „CTC Chișinău” în sumă de 12415 lei și SRL „Eneia Grup” în sumă de 421026 lei pentru marfa procurată inclusiv TVA, înregistrată în evidența contabilă la data de 01.01.2009.

Urmare a acțiunilor contabilului-șef al XXXXX MOȘAN Viorica și conducătorului întreprinderii GANEA Lucia, a fost diminuat TVA aferent bugetului cu 239337 lei, inclusiv pentru iulie 2010 în sumă de 74600 lei, decembrie 2010 în sumă de 92497 lei și în decembrie 2011 în sumă de 72240 lei, fapte confirmate prin actul de control fiscal repetat nr. 5-669703 din 27 octombrie 2014, efectuat prin metoda de verificare totale, precum și raportul de expertiză judiciară nr. 30 din 19 ianuarie 2017.

În rezultatul schemei relevate, a fost cauzat bugetului de stat un prejudiciu material în sumă totală de 239337 lei.

Organul de urmărire penală a încadrat aceste acțiuni în baza art. 244 alin. (2) lit. b) Cod penal – *evaziunea fiscală a întreprinderii prin includerea în documentele contabile, fiscale și financiare a unor date denaturate privind veniturile și cheltuielile, care nu au la bază operațiuni reale și care au la bază operațiuni ce nu au existat, care a condus la neachitarea impozitului în proporții deosebit de mari.*

În urma cercetării ansamblului probator administrat de părți, prin prisma principiului nemijlocirii și contradictorialității, vinovăția inculpatelor nu și-a găsit confirmare, fapta comisă de acestea neîntrunind latura obiectivă a componenței de infracțiune prevăzută de art. 244 alin. (2) lit. b) Cod penal. Mai mult, componența de infracțiune a fost modificată prin Legea 179 din 26 iulie 2018 și decriminalizate acțiunile incriminate.

Reieșind din faptul că a fost pronunțată sentința de achitare, acțiunea civilă a fost lăsată fără soluționare, fiind aplicabile prevederile art. 387 alin. (2) Cod de procedură penală.

S-a dispus scoaterea de sechestrului pus asupra bunurilor imobile ce aparțin Luciei GANEA, neaparvenind cereri în conformitate cu art. 210 Cod de procedură penală.

2. Nefiind de acord cu soluția adoptată, procurorul IUGA Gabriela a declarat apel împotriva sentinței.

În motivarea apelului s-a invocat că prima instanță neîntemeiat a apreciat că în acțiunile inculpatelor nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (2) lit. b) Cod penal, interpretând eronat circumstanțele de fapt și de drept.

De asemenea, prima instanță nu a reținut circumstanțele depuse din declarațiile martorului BÎRNAZ Maria care a declarat că activează în calitate de inspector fiscal principal, în rezultatul efectuării controlului fiscal la SRL „Carig Service” au fost stabilite încălcări la diminuarea TVA aferente bugetului cu 239 337 lei pentru perioada anilor 2009-2011, în rezultatul cărui fapt au fost aplicate sancțiuni, penalități pentru neachitarea în termen.

În asemenea circumstanțe s-a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care:

GANEA Lucia și MOȘAN Viorica să fie recunoscute vinovate de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (2) lit. b) Cod Penal și, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, procesul penal să fie încetat.

A încasa, în mod solidar, din contul inculpatelor, în contul statului, 239 337 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

A încasa din contul inculpatelor în beneficiul statului cheltuielile judiciare.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2020 apelul a fost respins ca nefundat.

Instanța de apel a conchis că:

- apelul a fost făcut în termenul legal;
- prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept și judecând cauza nu a admis erori de fapt sau drept, apreciind just probele administrate;
- lipsesc probe ce ar confirma că inculpatele au comis o faptă prejudiciabilă;
- cauzei este aplicabil principiul retroactivității legii penale mai blânde, fapta fiind comisă în perioada iulie 2010-decembrie 2011;
- partea acuzării nu a prezentat probe directe care să dovedească faptul că GANEA Lucia și MOȘAN Viorica au inclus în documentele contabile, fiscale sau financiare a unor date denaturate privind veniturile sau cheltuielile, a unor cheltuieli care nu au la baza operațiuni reale ori care au la bază operațiuni ce nu au existat, fie de tănuire a unor obiecte impozabile, lipsind latura obiectivă.

4. Împotriva deciziei, invocând eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurs ordinar declară procurorul Țurcanu Svetlana, solicitând casarea totală a hotărârii și dispunerea rejudecării cauzei de instanța de apel.

În motivarea recursului acuzarea arată că probele administrate de acuzare confirmă vinovăția inculpatelor, probe ce în mod inexplicabil au fost respinse și lăsate fără apreciere de instanțele de judecată.

Astfel, Inspectoratul Fiscal a constatat încălcarea fiscală, exteriorizată prin aplicarea incorectă a cotei TVA, ce a dus la diminuarea acesteia cu 74600 lei (pentru luna iulie 2010) și pentru luna decembrie 2011 contribuabilul a închis datoria de 7224 lei cu termenul de prescripție expirat, nefiind luate în calcul 23337 lei.

Instanțele nu au luat în calcul și faptul că, la urmărirea penală, GANEA Lucia a recunoscut vina, dar a refuzat să facă declarații (f.d. 30, vol. III), iar ulterior ea și-a modificat declarațiile indicând la recunoașterea parțială a vinei (f.d. 45, vol. III). Prin urmare, cele declarate în fața instanțelor de judecată poartă un caracter contradictoriu, incoerent și declarativ, fiind combătute prin probatoriul administrat, iar temeiuri de neadmitere a declarațiilor făcute de martori nu s-au constatat.

Mai mult, actele de control și documentele fiscale prin care au fost fixate încălcările fiscale nu au fost contestate în termenul și ordinea stabilită de lege, ele producând efecte juridice.

5. Referință, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, nu a fost depusă.

6. Colegiul Penal lărgit constată că recursul ordinar a fost depus în termen legal.

Pronunțarea integrală a deciziei a avut loc la 09 decembrie 2020, iar recursul a fost depus la 06 ianuarie 2021.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta este în măsură să desființeze hotărârea recurată și întemeiază dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

În lumina practicii constante a CtEDO și a instanțelor naționale, în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale, hotărârea instanței de apel urmează

a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, de vreme ce viciul fundamental admis în cadrul unei proceduri precedente, care afectează hotărârea pronunțată, este o ignorare esențială a drepturilor și libertăților garantate de CoEDO, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale, instanțele de recurs sunt obligate de a rectifica eroarea de procedură comisă de instanțele ierarhic inferioare, în caz contrar art. 6 CoEDO este încălcat, or se afectează echitatea procedurii (hotărârea CtEDO *Leoni versus Italia*).

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Recursul ordinar se întemeiază pe eroarea prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.*

Verificând criticile expuse în cererea de recurs, în raport cu hotărârile instanțelor de fond, ținând cont și de efectul devolutiv al recursului și limitele lui, Colegiul Penal lărgit constată, că acestea sânt întemeiate și că erorile de drept nu pot fi corectate în prezenta procedură, or instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza în fond, substituind instanțele ce au judecat fondul cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale, iar hotărârile prezintă deficiențe sub aspectul motivării, ea fiind făcută într-un mod contradictoriu.

În sensul celor constatate se reține că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil.

Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 CoEDO, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (hotărârea CtEDO *Fomin versus Republica Moldova*), hotărârea trebuind să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză.

Prevederile art. 414 Cod de procedură penală stipulează că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, ele constituind fondul apelului și acestea trebuie examinate printr-o analiză obiectivă, completă și sub toate aspectele de fapt și de drept, fiind confruntate cu întreg materialul probator al cauzei. Or, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.

Relevant este de specificat în acest context și că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din conținutul hotărârii recurate, se constată că prevederile legale ale art. 414 și 417 Cod de procedură penală nu au fost respectate.

Într-un prim aspect se menționează că, în prima instanță, procurorul a pledat pentru recalificarea acțiunilor inculpatelor în baza art. 244 alin. (1) Cod penal și încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție, arătând

că diminuarea TVA cu 72240 lei pe perioada decembrie 2011 nu mai constituie infracțiune, iar diminuarea TVA cu 167097 lei pe perioada anului 2010 cade sub incidența prevederilor art. 244 alin. (1) Cod penal (f.d. 28, vol. IV).

Această solicitare a acuzării a constituit obiect de studiu în cadrul dezbaterilor judiciare la judecarea cauzei de prima instanță (f.d. 32-33, vol. IV).

Potrivit noilor cerințe ale acuzării, se impune concluzia că a avut loc o modificare a învinuirii în sensul atenuării (art. 325 Cod de procedură penală).

Prin urmare, prima instanță urma să adopte o soluție în dependență de noua învinuire (art. 244 alin. (1) Cod penal).

Ulterior, fiind sesizată cu apel, instanța de apel nu a înlăturat eroarea de drept a primei instanțe și nu a verificat hotărârea contestată în raport cu învinuirea modificată în sensul atenuării, or efectul devolutiv al apelului și limitele acestuia, obligă instanța de apel ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei.

În subsidiar, instanța de apel a preluat concluziile de primă instanță motivând contradictoriu, sub 2 aspecte (la fel ca și prima instanță) soluția de achitare și anume:

- nu s-a depistat introducerea în documentele fiscale a unor informații vădit denaturate care nu ar avea la bază operațiuni reale ori care ar avea la bază operațiuni ce nu au existat, adică lipsește fapta infracțională;

- faptele inculpatelor deja nu întrunesc semnele calificative obligatorii ale laturii obiective ale noii componente de infracțiune, după modificările operate prin legea nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare 17.08.2018, adică fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

De asemenea, în textul părții descriptive a hotărârii, instanța de apel a enunțat și descris conținutul probelor cercetate în ședința de judecată (a se vedea pct. 9-10 a deciziei recurate) și ulterior a transcris din doctrina juridică descrierea componentei de infracțiune prevăzută de art. 244 Cod penal (a se vedea pct. 12 a deciziei recurate) și în lipsa unei aprecieri a probelor, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și utilității, în ansamblu, prin coroborare, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, a conchis că [...] *la caz, se constată cu certitudine lipsa a careva probe ce ar confirma că inculpatul a comis o faptă prejudiciabilă care se exprimă în acțiune sau inacțiune fie de includere în documentele contabile, fiscale sau financiare a unor date denaturate privind veniturile sau cheltuielile, a unor cheltuieli care nu au la baza operațiuni reale ori care au la bază operațiuni ce nu au existat, fie de tănuire a unor obiecte impozabile* [...].

Reieșind din cele descrise, se specifică că, instanța de apel a menținut o hotărâre adoptată asupra unei învinuiri ce depășește limitele învinuirii susținute în ședința de judecată de acuzare, hotărârea conținând și o motivare contradictorie, fapt ce se apreciază de instanța de recurs ca eroare procesuală, care se încadrează în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și se consideră temei de recurs.

De asemenea pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces, or în decizia instanței de apel lipsește cu desăvârșire analiza și aprecierea probelor. Omisiunea instanțelor ce judecă fondul de a face o analiză a

probatoriului administrat și de a se expune argumentat asupra fiecărei probe în parte și asupra argumentelor apelului, este cu certitudine o lacună care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor urmând a fi înlăturată de instanța de apel, prin rejudecarea cauzei.

Colegiul penal lărgit constată că, chestiunile asupra cărora instanța de apel trebuia să se pronunțe, nu au fost examinate în mod corespunzător, ca o chestiune de proces echitabil, instanța de apel urmând a cerceta amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să prezinte raționamentele forte care au stat la baza soluției, de vreme ce acționarea contrar prevederilor enunțate constituie erorile de drept prescrise de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-le pe *GANEA Lucia XXXXX și MOȘAN Viorica XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 22 aprilie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Catan Liliana

Diaconu Iurie

Guzun Ion

Boico Victor